

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118217054
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118217054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX O., o zaplatenie 7.685,42 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 29Csp/156/2018-131 zo dňa 03. júna 2019, takto

rozhodol:

I. Nepriberá do konania Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962.

II. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku I. o povolení splácať dlh v splátkach, vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania.

III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 664,08 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 304,78 € od 14.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.3.2018 do zaplatenia, z sumy 90,62 € od 6.4.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.5.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.7.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.10.2018 do zaplatenia zo sumy 90,62 € od 6.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.2.2019 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 90,62 € od 6.4.2019 do zaplatenia a zo sumy 90,62 € od 6.5.2019 do zaplatenia, mesačnými splátkami vo výške 40 € vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky počnúc právoplatnosťou rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 písm. g), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 23.10.2015, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 2 ods. 2, § 231, § 232 ods. 1 až 4, § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 23.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 626259 s celkovou výškou úveru 8.700,- Eur. V ten istý deň, t.j. 23.10.2015 bolo medzi tými istými stranami uzatvorené aj Pristúpenie k poisteniu schopnosti splácať spotrebný úver č. 626259 z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaná ako dlžník pristúpila k poisteniu schopnosti splácať spotrebný úver v rozsahu zvoleného súboru poistenia pre prípad smrti, trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 uviedla, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia predmetného spotrebného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu. Za účelom preukázania odbornej starostlivosti právneho predchodcu žalobca predložil žalovanej žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, z ktorej vyplýva výška hrubého príjmu s označením zamestnávateľa, dobu trvania pracovného pomeru, vrátane výšky iného príjmu, nákladov na bývanie a domácnosť a ďalších životných nákladov spolu s výškou finančných záväzkov voči bankovým subjektom. Zároveň žalobca predložil aj výpisy z verejných databáz, ktoré si jeho právny predchodca vyžiadal pre účely skúmania schopnosti žalovanej poskytnúť úver splácať. Žalovaná zároveň na pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 uviedla, že právnenému predchodcovi žalobcu poskytla úplné a pravdivé informácie o svojich príjmoch a výdavkoch. Žalobca predložil súdu tiež upomienku zo dňa 21.04.2017, ktorou jeho právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 293,32 Eur najneskôr do 5 dní odo dňa vystavenia upomienky s upozornením, že ak nedôjde k uhradeniu dlžnej sumy, má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Zároveň súdu predložil podanie označené ako Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 13.02.2018, ktorým jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 13.02.2018 s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy 8.479,70 Eur. Na výzvu súdu na predloženie listín preukazujúcich doručenie uvedených podaní predložil vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že zásielky dokumentov sú zasielané obyčajnou poštou externou spoločnosťou, ktorá ich zasiela na základe podkladov, ktoré sú jej doručené bankou, pričom zároveň poukázal na bod 19.6 obchodných podmienok a súčasťou uvedeného podania bol iba podací hárok preukazujúci odovzdanie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru na poštovú prepravu dňa 14.02.2018.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., teda že neobsahuje špecifikáciu splátok. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/201 a na závery rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, sp. zn. 4 Cdo 211/2017, sp. zn. 3 Cdo/56/2018, sp. zn. 5 Cdo 132/2017, sp. zn. 2 Cdo/235/2017 a sp. zn. 7 Cdo 98/2018. V uzatváraných zmluvách tak nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Ďalej uviedol, že je nesporné, že žalovaná v súvislosti s poskytnutím úveru pristúpila k poisteniu schopnosti splácať úver, avšak z obsahu úverovej zmluvy nevyplýva informácia o uzatvorení doplnkovej služby s uvedením, či jej dojednanie bolo alebo nebolo podmienkou poskytnutia úveru, a teda či náklady spojené s jej poskytnutím mali byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru tak, ako to predpokladá § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. V danom prípade zároveň dospel k záveru o nesprávnom výpočte RPMN zo strany právneho predchodcu žalobcu, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu - poistenie. Zmluvné dojednanie doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalovaná ako spotrebiteľ mohla poskytnutie doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu že toto zmluvné dojednanie bolo podmienkou poskytnutia úveru a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Zo samotného vyjadrenia žalovanej tiež vyplynulo, že uzatvorenie uvedenej doplnkovej služby bolo podmienkou poskytnutia úveru a z predložených dokumentov tiež nevyplýva informácia, že dojednanie o uvedenej doplnkovej službe nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Na základe uvedeného preto posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že žalobca síce predložil upomienku právneho predchodcu obsahom ktorej bolo upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale jej doručenie žalovanej nevedel preukázať ani postupom podľa bodu 19.6 všeobecných podmienok, na ktorý poukázal vo svojom vyjadrení. Z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok tak nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a preto s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru má žalobca právo iba na zaplatenie tej časti istiny, ktorej splatnosť nastala do vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci samej. Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej žalovaná neuhradila splátky v celkovej výške 1.664,08 Eur. Vo zvyšku, v časti o zaplatenie splátok istiny úveru splatných od 05.06.2019 do 05.10.2023 sú žalobu zamietol ako predčasne uplatnenú. Zároveň žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa uvedeného v žalobe. Z

predloženého vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaná realizovala úhrady v celkovej výške 2.232,58 Eur, ktoré boli v sume 1.014,58 Eur započítané na splátky istiny a vo výške 1.157,10 Eur na splátky zmluvných úrokov.

5. K žiadosti žalovanej o možnosť splácať predmetnú pohľadávku mesačnými splátkami vo výške 40,- Eur uviedol, že s poukazom na výšku dosahovaného mesačného príjmu a výšku finančných záväzkov voči žalobcovi, vrátane nákladov na bývanie a uspokojovanie ďalších životných potrieb umožnil predmetnú pohľadávku splácať mesačnými splátkami vo výške 40,- Eur.

6. O trovách konania rozhodol ta, že náhradu trov konania stranám nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a úspešnej žalovanej žiadne trovy konania nevznikli.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v časti zamietnutia žaloby, v časti plnenia v splátkach a v časti trov konania. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené a že zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický prepočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. K výpočtu RPMN uviedol, že trvá na jeho správnom výpočte, ktorý je v súlade so zákonom. Poukázal na to, že výpočet vychádza zo vzorca uvedeného v zákone a zohľadňuje jednak presný dátum čerpania peňažných prostriedkov a jednak aj prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. K nezapočítaniu poistného uviedol, že má za to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok a výšky splátok, pričom poistenie sa v zmysle zákona zaratáva do celkových nákladov iba vtedy, aj spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť, pričom zdôraznil, že poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením a je len na rozhodnutí dlžníka, či poistenie uzavrie alebo nie. Namietal, že súd do celkových nákladov započítaval aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a na základe uvedeného dospel k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. Vo vzťahu k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/317/2017 zo dňa 17.10.2018. K povoleniu splatiť dlh v splátkach uviedol, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku a z vykonaného dokazovania nemohol súd adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovanej. Mal za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania. Rovnako aj vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam a námietkam poukázal na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a žalovanú zaviazhe uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že popiera tvrdenia žalobcu v plnom rozsahu a má za to, že žalobca sa domáha plnenia spornej pohľadávky. Uviedla, že zmluva je neplatná pre rozpor so zákonom a pre rozpor s úijným právom, a tiež poukázala na premlčanie v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Navrhla, aby súd žalobu žalovaného zamietol.

9. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovanej vyjadril tak, že splátka pre omeškanie s úhradou ktorej bol zosplatnený dlh žalovanej bola splatná dňa 05.03.2017. K zosplatneniu došlo dňa 13.02.2018 a žaloba bola podaná na súde dňa 30.11.2018. Z opatrnosti uviedol, že aj celkovo najstaršia splátka úveru, ktorú žalovaný uhradil v celosti bola splatná v roku 2016, tak ako to vyplýva z prehľadu splátok uskutočnených na predmetný úver žalovanou, ktorý bol priložený k žalobe. Z uvedeného je tak zrejmé, že žiadna časť uplatneného nároku nie je a ani nemôže byť premlčaná, a to vzhľadom na všeobecnú zákonnú premlčaciu dobu.

10. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu žalobcu ďalej nevyjadrila.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Z obsahu odvolania možno vyvodiť, že žalobca namieta nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie (§ 365 písm. f), h) C.s.p.).

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

15. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Po preskúmaní spisu odvolací súd dospel k záveru, že nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

16. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

17. K návrhu Občianskeho združenia na pribratie konania v zmysle § 95 ods. 1 C.s.p. odvolací súd uvádza, že uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku upravuje inštitút pribratia osobitného subjektu, ktorý je svojím charakterom inštitútom fakultatívnym, teda súdy nie sú povinné návrhom samotných sporových strán alebo tretích strán vyhovieť. V prípade, ak sa vstupu do konania domáha tretia osoba, ktorá nebola stranou sporového konania, či inak zúčastnenou osobou v konaní, potom z jej procesného postavenia vyplýva, že táto nepožíva žiadne procesné práva a povinnosti a ani právo na uskutočnenie určitého procesného postupu zo strany súdu (napr. výzva strane na ktorej má vystupovať, či súhlasí s pribratím tohto subjektu do konania). V prípade, ak súd dospeje k názoru, že účasť takéhoto subjektu nie je nevyhnutná pre konanie, potom je návrh na jej pribratie bez právnej relevancie. Súd prvej inštancie podaním zo dňa 06.08.2019 vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy vyjadrila, či súhlasí s pribratím osobitného subjektu. Žalovaná sa v stanovenej lehote k podanej

výzve nevyadriala. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že účasť Občianskeho združenia nie je v konaní nevyhnutná, preto nepovažoval za potrebné vyzývať žalovanú, aby vyslovila, či súhlasí so vstupom tretieho subjektu do konania. Na základe vyššie uvedeného rozhodol odvolací súd o nepribratí tohto Občianskeho združenia do konania.

18. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. Súd prvej inštancie preto správne aplikoval na predmetný vzťah ustanovenia právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že ani v podanom odvolaní žalobca nespochybnil spotrebiteľský charakter vzťahu medzi ním, resp. jeho právnym predchodcom a žalovanou.

19. Odvolací súd sa najprv zaoberal namietaným nesprávnym právnym posúdením bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. K uvedenému je potrebné uviesť, ako už zdôraznil súd prvej inštancie, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany veriteľa je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN vôbec nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015). Súd prvej inštancie po videl dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru práve v absencii uvedenia všetkých potrebných predpokladov pre výpočet RPMN, čo malo v konečnom dôsledku za následok nesprávne uvedenú RPMN.

20. Z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) vyplýva, že predpoklady z ktorých je potrebné vychádzať pri výpočte RPMN sú: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum uzatvorenia zmluvy. Z obsahu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že predpoklady pre výpočet RPMN boli uvedené tak, že: výška úveru 8.700,- Eur, dátum prvej splátky 05.11.2015, dátum poslednej splátky 05.10.2023, termín splatnosti splátky mesačne v 5. deň kalendárneho mesiaca, úroková sadzba 10,79% p.a., anuitná splátka vo výške 135,71 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 0,- Eur a dátum uzatvorenia zmluvy 23.10.2015. Z uvedeného tak vyplýva, že v uzatvorenej zmluve boli uvedené všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Z týchto vstupných údajov tak potom vyplýva, že predpoklady na výpočet RPMN boli uvedené, a teda aj výška RPMN sa javí ako správna, avšak odvolací súd rovnako dáva do pozornosti ešte ďalší údaj, ktorý nebol zahrnutý do ďalších výpočtov, pričom tento má taktiež podstatný vplyv pre uvedenie ďalších zákonom vyžadovaných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách - poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Uvedený poplatok bol upravený v čl. 7 písm. m) v spojení s Pristúpením k poisteniu uzatvorenej zmluvy. Do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočítava RPMN mal byť tak zahrnutý aj tento údaj o nákladoch na doplnkovú službu súvisiacou so spotrebiteľskou zmluvou, pretože z obsahu uzatvorenej zmluvy nijako nevyplýva, že žalovaná mala možnosť voľby pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a to v tom zmysle, že absentuje možnosť spotrebiteľskú zmluvu podpísať ale bez podpísania Pristúpenia k poisteniu. Uzatvorená zmluva nenasvedčuje, tomu, že by žalovaná ako spotrebiteľ nemusela uzavrieť takéto poistenie a dostala by úver za rovnakých podmienok, pretože v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj napriek tomu, že poistenie bolo obsiahnuté na samostatnej listine ešte neznamená, že žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť ho odmietnuť. Napokon je potrebné poukázať aj na samotné tvrdenie žalovanej o povinnosti uzatvoriť aj poistenie ako podmienku poskytnutia úveru. Z uvedeného tak vyplýva, že záver súdu prvej inštancie o nezahrnutí uvedeného poistenia do výpočtu RPMN, ako aj celkových nákladov bol správny, a teda takýmto konaním došlo k nedodržaniu uvedenia zákonných

náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, teda žalovaná je povinná vrátiť len istinu skutočne poskytnutého úveru.

21. K namietanému povoleniu možnosti zaplatiť uloženú sumu v splátkach vo výške 40,- Eur mesačne odvolací súd poukazuje na pomery žalovanej, ktoré súd prvej inštancie dostatočne zistil a uviedol ich aj v odôvodnení rozhodnutia. Z vyjadrení žalovanej vyplynulo, že toho času je síce zamestnaná a poberá čistý mesačný príjem vo výške 750,- Eur, avšak z tohto musí uhrádzať žalobcom poskytnutú hypotéku vo výške 240,- Eur mesačne a spotrebný úver vo výške 101,- Eur mesačne, pričom okrem uvedených záväzkov jej bol poskytnutý aj iný úver (ešte zo strany právneho predchodcu žalobcu), ktorý mala splácať vo výške 101,- Eur, avšak pre nepriaznivú finančnú situáciu prestala tento taktiež prestala splácať. Ďalej vyplýva, že platí inkaso vo výške 170,- Eur mesačne a samozrejme má ďalšie výdavky na telefón a internet. Odvolací súd poukazuje na to, že pri uzatvorení zmluvy sa strany dohodli na mesačnej splátke vo výške 135,71 Eur, avšak vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu má odvolací súd za to, že súdom povolené splácanie dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- Eur, aj keď ide o splátku vo výške podstatne nižšej ako boli dohodnuté v zmluve, je za takejto finančnej situácie žalovanej adekvátne, pretože ak by výška mesačných splátok bola približne rovnajúca sa v zmluve dohodnutej výške mesačných splátok, žalobkyňa by sa opätovne dostala do situácie, kedy by nebola schopná platiť, v dôsledku čoho by jej hrozila exekúcia. Z uvedeného má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v tomto smere správne.

22. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa v tomto prípade zaoberal najprv otázkou preukázania doručenia upozornenia na predčasné zosplatnenie úveru žalovanej, pričom vyhodnotil, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, a preto nemožno následné predčasné (mimoriadne) zosplatnenie úveru považovať za platné. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd, pretože v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednou z podmienok pre platné predčasné (mimoriadne) zosplatnenie úveru preukázanie upozornenia spotrebiteľa na takúto sankciu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že tento vyzval žalobcu na predloženie listín preukazujúcich doručenie tohto upozornenia žalovanej, pričom žalobca predložil vyjadrenie zo dňa 02.05.2019 (č.l. 121) z ktorého vyplýva, že aj uvedená výzva bola zasielaná obyčajnou poštou externou spoločnosťou a poukázal tiež na bod 19.6. svojich obchodných podmienok, pričom súčasťou jeho podania bol aj podací hárok preukazujúci odovzdanie vyhlásenia predčasnej (mimoriadnej) splatnosti úveru na poštovú prepravu dňa 14.02.2018. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca súdu prvej inštancie síce preukázal doručenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru, avšak z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nijako nevyplýva preukázanie doručenia i upozornenia na predčasné (mimoriadne) zosplatnenie úveru žalovanej. Z uvedeného tak vyplýva správny záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k preukázaniu doručenia upozornenia na predčasné zosplatnenie úveru žalovanej ako jednej zo zákonom požadovaných podmienok pre platné vyhlásenie predčasného (mimoriadneho) zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu bol preto záver súdu prvej inštancie aj v tejto časti správny a vo vzťahu aj k správne záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovanej, dospel k správne záveru, že žalobca má nárok len na zaplatenie skutočnej poskytnutej istiny spotrebiteľského úveru, a to len za tie splátky, ktorých splatnosť nastala do dňa vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie, teda žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti správne zamietol.

23. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku I. o povolení žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach, vo výroku II. a zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).